

Jest tedy i pro vyrovnací řízení platnost předpisu § 527, druhý odstavec, c. ř. s. nepochybná (§ 70 vyr. ř.). Podle tohoto zákonného ustanovení může býti odporováno rozhodnutí rekursního soudu, jímž bylo zrušeno usnesení soudu první stolice a jemu uloženo, by po slyšení stran (zde účastníků) znovu rozhodl, — jen tehdy, vyhradil-li rekursní soud svému usnesení právní moc. Podle stálé soudní praxe není rekurs přípustný ani tehdy, nenařídil-li sice rekursní soud výslovně slyšení stran, avšak nelze-li se podle povahy věci při novém rozhodování soudem první stolice bez něho obejít. Tak jest tomu i v souzeném případě. Uložil-li rekursní soud podle posledního odstavce odůvodnění napadeného usnesení vyrovnacímu soudu, by se obíral ostatními podmínkami potvrzení přijatého vyrovnání, měl patrně na zřeteli, by mimo jiné zkoumal, zda není překážek potvrzení vyrovnání ve smyslu § 58 odstavec první čís. 3 a 4 vyr. ř. Při řešení této otázky, zda byly některému věřiteli proti ustanovení § 55 vyr. ř. poskytnuty zvláštní výhody, nebude se však moci vyrovnací soud, zejména vzhledem k podání Viktora K-a ze dne 21. září 1933 obejít bez výslechu účastníků. Jest tedy rekurs podle toho, co již bylo uvedeno, nepřípustný a bylo jej odmítnouti (§ 523 c. ř. s. a § 188 k. ř. a § 70 vyr. ř.).

Čís. 13135.

Odkladu exekuce na základě žaloby podle § 37 ex. ř. lze se domáhati jen ohledně exekuce, proti níž směřuje žaloba podle § 37 ex. ř., nikoliv i ohledně jiné exekuce proti témuž dlužníku, třebaže v ní byly zabaveny tímž vymáhajícím věřitelem tytéž předměty.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1933, R II 477/33.)

Československý stát vedl proti Heřmanu H-ovi, majiteli autobusové dopravy, exekuci jednak k vydobytí daně z motorových vozidel, jež povolena pod E 1118/33, dále k vydobytí dávky z jízdného a pokut 9.159 Kč, povolenou pod E 75/33 okresním soudem v L. V obou exekucích zabaveny pod položkou první záj. prot. autobus Škoda a pod položkou druhou starý autobus značky Praga. Manželka dlužníkova Růžena H-ová podala na vymáhající stranu žalobu podle § 37 ex. ř. uplatňujíc vlastnictví k oběma zabaveným autobusům, při čemž žalobní návrh zní výslovně na zrušení exekuce E 75/33 jako nepřípustné, s nímž spojen návrh na odložení této exekuce do pravoplatného skončení sporu. Tomuto návrhu procesní soud vyhověl usnesením ze dne 22. února 1933 C 97/33. Dne 6. září 1933 podala Růžena H-ová exekučnímu soudu zvláštní návrh, by také exekuce E 1118/33 byla odložena do pravoplatného skončení excindačního sporu. Soud první stolice tomuto návrhu vyhověl. Rekursní soud zamítl návrh na odklad exekuce vedené pod E 1118/33. Důvody: Exekuční řízení E 1118/33 ani zástavní právo v něm vymáhající stranou získané není vůbec dotčeno žalobními návrhy v excindačním sporu C 97/33. Škoda předmětu nedává ještě žalobkyni práva, by činila návrhy v exekučním řízení E 1118/33, jehož není účastnicí. Správně poukazuje stěžovatel na před-

pis § 42 čís. 5 ex. ř., podle něhož lze exekuci odložit byla-li podána na předměty zástavního práva žaloba excindační. Návrh na odložení exekuce jest jen odůvodňován skutkovým i právním stavem excindačního sporu, který se této exekuce nedotýká, takže jest jej pokládati za neodůvodněný. Nehledíc k tomu nelze pustiti se zřetele ani právní podstatu vymáhané pohledávky, která jako daň již ze zákona právem zástavním vázne na seznamenanych předmětech (§ 21 zák. čís. 116/1927). Tím spíše nelze mezi excindačním sporem a touto exekucí shledati právních účinků.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Skutkový stav, na jehož základě se dovolací rekurentka domáhá odkladu exekuce, jest v exekuci E 75/33 a E 1118/33 jen potud týž, pokud stěžovatelka tvrdí, že tytéž předměty zabavené v obou případech jsou jejím vlastnictvím. Avšak předmětem sporu podle § 37 ex. ř. jest nepřipustnost exekuce v dotyčném případě, kdežto otázka vlastnictví jest jen předurčující otázkou. Podala-li dovolací rekurentka žalobu podle § 37 ex. ř. jen v případě E 75/33, může rozsudečným výrokem býti vyslovena jen nepřipustnost exekuce E 75/33, nikoliv však exekuce E 1118/33, a nebránila by proto vybavovací žalobě v případě E 1118/33 námitka zahájené rozepře podle § 232 c. ř. s. Ba v souzeném případě není ani skutkový stav stejný, an v případném sporu v exekuci E 1118/33 by došlo k řešení otázky věcného ručení zabavených vozidel podle § 21 zákona čís. 116/27 sb. z. a n., což v případě E 75/33 odpadá.

Čís. 13136.

Ustanovení § 23 celního zákona ze dne 14. července 1927, čís. 114 sb. z. a n. a § 32 vládního nařízení ze dne 13. prosince 1927, čís. 168 sb. z. a n., pokud se týkají soudní exekuce před skončením celního řízení, mají na mysli jen případy, kde celní správa celní zboží zadržela nebo vzala v úschovu.

Bylo-li jízdní kolo podle § 168 odst. (1) vládního nařízení čís. 168/1927 sb. z. a n., stanovícího úkony pro jízdy jízdními koly a motorovými vozidly v pohraničním styku, jen zaznamenáno bez požadování celní jistoty se záznamní lhůtou, a jeho soudní zabavení bylo provedeno v době, kdy kolo bylo v držení dlužníka a kdy záznamní lhůta ještě neuplynula, byla celní platební povinnost podle § 84 odst. (2) celního zákona čís. 114/1927 sb. z. a n. jen podmíněná a nebyla soudnímu uschování zabaveného kola na překážku.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1933, R II 488/33.)

K vydobytí peněžité pohledávky za dlužnicí bylo dne 13. června 1933 zabaveno létací exekucí dámské kolo a dáno v uschování zástupci vymáhajícího věřitele. Podle zprávy celního úřadu v C. ze dne 13. června 1933 bylo toto kolo zaznamenáno ve smyslu § 168 (1) nař. k cel-